

O novej „dominante“ mesta

Vážený pán primátor, vážené kolegyne poslankyne, vážení kolegovia poslanci,

Moja druhá interpelácia bude mať dnes ironický tón a napriek tomu sa mnohým zrejme nebude páčiť.

Stále je však podľa mňa lepšie predniesť ironický prejav ako nahnevany a vyčítavý. Cieľom irónie nie je útočiť, ale podnietiť zamyslenie nad budúcimi rozhodnutiami.

Preto by som chcel zablahoželať pánovi primátorovi, pánovi viceprimátorovi, predsedovi a členom komisie výstavby, predsedovi a členom dopravnej komisie, ako aj všetkým kolegom poslancom k nádhernej budove, ktorá vyrástla vedľa radnice. Ide o skutočne výnimočné architektonické dielo – monumentálne, mimoriadne vkusné, vôbec nepôsobí mohutne a dokonale zapadá do panorámy mesta.

Ak však na chvíľu odložím iróniu bokom – s trochou nadsádzky možno povedať, že aj deväťposchodové panelové domy postavené počas socializmu boli navrhnuté esteticejšie.

Namiesto toho, aby vedenie mesta po roku 1990 postupne napravovalo urbanistické chyby z obdobia socializmu a citlivo obnovovalo historický charakter mesta, dovolilo návrat takejto necitlivej architektúry.

Treba tiež pripomenúť jednu skutočnosť. Počas výstavby tejto budovy došlo k poškodeniu budovy radnice. To je fakt. A nešlo o malé poškodenie. Najdôležitejšie však je, že len vďaka šťastnej zhode okolností – alebo, ak chcete, Božej prozreteľnosti – nedošlo k ešte vážnejším alebo dokonca nenapraviteľným škodám na budove radnice.

To, že investor následne uhradil náklady na opravu radnice, je preto absolútne minimum, ktoré mal urobiť. Nemožno to považovať za zásluhu ani za prejav veľkorysosti.

A teraz späť k irónii. Mám jeden návrh.

Vedľa paulínskeho kláštora je ešte voľný priestor. Navrhoval by som tam postaviť ďalší podobný architektonický skvost – ďalší klenot nášho mesta. A možno sa pri výstavbe podzemnej garáže investorovi tentoraz podarí zbúrať aj bývalú budovu Koruny. Na jej mieste by potom mohol vzniknúť už tretí takýto „klenot“.

Koniec irónie.

Prosím všetkých, aby sa nad tým, čo som povedal, vážne zamysleli. Skúste sa vrátiť v myšlienkach do minulosti a spomenúť si, koľkokrát ste sa od roku 2014 stretli s vlastníkom tejto stavby a presviedčali ho, aby budova vyzerala inak.

Hovorím to preto, že ja osobne som sa s ním stretol minimálne trikrát. Vymenili sme si aj viacero e-mailov a svojho času som mu dokonca pripravil návrh riešenia. Žiaľ, bol som iba jedným z devätnástich poslancov.

Chcel som, aby sa aj táto téma dostala do zápisnice, aby raz bolo zrejmé, akú malú pozornosť venovalo vtedajšie vedenie mesta vzhľad a urbanistickému obrazu nášho mesta.